

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Pontifex legatos Mediol. dimittit. litteris ciuitatis respondet. cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

sum dispositis vsus, quoniam summa festinatione opus erat: paucis horis passuum sexaginta millium itinere confecto, Mediolanum venit; rectaque ad hominem iacentem accurrit. eum morti propinquum, nulloque, quod perspicere posset sensu, cum offendisset; mansit ibi tamen. donec efflaret animam: eaque omnia praestitit, quae tali casu ab amantissimo non dicam Episcopo, sed parcho possent expectari. vxori deinde, ob magnam praesertim eius pietatem, & filijs, quantum potuit, nullum a se officium ad leuationem, subsidiumque deesse passus est. mortui animae sanctissimi sacrificij, quod ipse fecit, statarumque precum celebritate vna cum suorum canonicorum collegio in templo Pacis, vbi sepeliendus erat, suffragatus est. in media Missa, cadanere in conspecto posito concionem habuit de morte, deque humanarum rerum conditione: quae officia, & nobilissimo Principi honori, & Carolo magnae laudi fuere.

Carolo Roma profecto, oblatum est rursus Pontifici libellus, in quo querelae omnes ad Carolum actis continebantur; & huc fere tendebant, vt ostenderent, Carolum multis praescriptis, iussisque populum Mediolanensem intoleranter premere: sancti Ambrosij instituta (diem illum primum Quadragesimae significabant) tollere. infamiae, atque adeo impietatis notam inurere ciuitati, cui seruandae tot remedia necessaria viderentur. ad quae breuiter Carolus, modestissimeque singillatim respondit: quae ageret, Mediolanensibus esse facilia; plurimis etiam iucunda: summo studio Ambrosiana instituta sese obseruare, & tueri: vt gregem suum, quod eius optima natura ferebat, postulabatque, optima disciplina institueret, curare: id non dedecori, aut infamiae illi, sed summae laudi esse, ac saluti. omnia idoneis argumen-

tis demonstrauit. Sed Pontifex quoque, tota negotiorum eiusmodi ratione iam bene cognita, ipse pro Carolo, notis manu sua libello appositis, respondit: neque vnumquam ab eo abduci potuit, quod praesente Carolo decreuerat. Cum autem id legati saepe memorarent; res Mediolanenses, aliorum locorum, Romae praesertim similitudine habendas: ea de causa existimatum est; consuetos cursus ad pallium quoddam consequendum; aliosque ludos eiusmodi, qui Romae ante Quadragesimam fiebant, iussu Gregorij tunc esse sublatos. quo etiam tempore Pontifex ipse, dum per eos dies alij voluptati seruirent, staret septem Urbis ecclesias cum multis Cardinalibus religiose visit. Sed litteris ciuitatis nomine Pontifici missis ita Pontifex respondit.

Gregorius Papa XIII. Dilecti filij, salutem. Ex vestris litteris, quas ternas diuersis temporibus accepimus, atque ex sermone oratorum vestrorum, cognouimus ea, quae de decretis dilecti filij nostri Caroli Cardinalis sanctae Praxedis, eiusdemque Pastoris vestri, nos scire voluistis; quaeque exponi vestrae ciuitatis, ac prouinciae multum interesse existimatis. Quod illius innocentiam, integritatem, vigilantiam, Dei gloriae, atque animarum salutis zelum in ecclesiastica disciplina restituenda, & tuenda agnoscitis; recte, sapienterque facitis. sic enim debitum virtuti testimonium tribuitis: dumque talibus factis letamini, vestram quoque pietatem, ac Dei timorem declaratis. Qui timent te, videbunt me, & letabuntur, inquit Propheta, idque magno cum fructu: reddit enim haec letitia vos eiusdem cum Pastore

Pontificis responsum ad Mediolanensem litteras.

Pontifex legatos Mediolanenses dimittit. litteras ciuitatis respondet.

CAP. X.

vestro corona participes. Sic enim Abraham pollicitus est Dominus, *Benedicentibus tibi benedicam, maledicentibus maledicam.* & quamquam vestra, bonorumque omnium opinio non sinebat nos suspicari quicquam à Pastore vestro grauius, aut secus quam par esset, decretum fuisse; tamen querelas expositas bonam in partem accipimus, laudamusque vestrum consilium eas ad nos deferendi, nostroque iudicio standi: sic enim facere decebat filios optimos; atque huic sanctæ Sedi addictissimos, quo nomine semper vos amauimus. Vt igitur vestræ postulationi satisfacere remus, considerauimus omnia quæ diligentissime: & quia rationi maxime consentanea, vobisque ad seruandum salutaria, & fructuosa esse iudicauimus; hortamur vos, vt ea prompto, atque alacri animo amplectamini; ac non modo nihil obsetis, sed vestris etiam studijs, auctoritate, opera, executionem adiuuetis: nos enim Cardinali ipsi in omnibus mentem etiam nostram aperuimus, & declarauimus: Neque vero ignoramus posse decreta ipsa in hoc initio videri nonnullis paulo duriora; sed euadent sua uia, ac facilia, si bona voluntas accesserit, quam debet quisque à Deo postulare, certissimeque expectare: angustia, atque aspera via est, quæ ducit ad vitam; si corruptam scilicet naturam spectemus: at si Dei gratiâ, Iugum meum suaue. Vbi vero ad obediendi voluntatem vsus etiam accesserit; experientur homines leuissima esse ea, quæ initio ducebant grauissima. Maxime autem debet

omnes consolari optima Pastoris voluntas: nihil enim aliud laborat, nisi de gregis sibi à Deo commissi incolumitate, & salute; quam etiam sua ipsius uia semper anteposuit, tanta cum charitate, quantam omnes perspexistis. Committite vos igitur eius manibus, quas vestris commodis, & saluti paratas, atque inservientes grauissimis temporibus experti estis: animumque inducite, talis, tamque. vestri amantis Pastoris decretis acquiescere, inque eo gratissimum vos Deo facere, vestroque officio satis facere existimate; sic enim fruemini ea pace, quam Christus tantopere commendauit.

Ræscriptum legati non reddiderunt: sed exemplum eius cum in consilio ciuitatis Carolus recitari curasset; Decuriones, quibus nihil minus cordi erat; quam ea legatio; quique acta Caroli, pioque conatus non infringi, sed confirmari volebant; neque responsum à legatis exegerant; & Pontificias litteras, vt gratas, & iocundas, quæ decebat reuerentia, & obsequendi voluntate acceperunt.

Erat ea de Philippo Rege Caroli opinio; vt quæcumque à Regijs administris in Mediolanensium moribus, ad Christianæ disciplinæ normam dirigendis impedimenta, difficultatesque incurreret; quascumque contentiones, oppugnationesque sustinerat; ea sibi minime euentura fuisse confideret, si cū Rege ipso nemine intercedente agere potuisset. Si quid durius ab eodem fortasse visum esset emanare, si quid minus potuisset obtineri: id aliorum vitio factum esse, qui res pro turbido suo sensu, animoque perturbato, corrupte referrent: Regisque, & consilij eius animos in Carolum incendere studerent. Vt eiusmodi vitaret incommodum, per

Nun-

Carolus ad Regem mittit, qui de suis, ministrorumque regionum rebus plene doceat. CAP. XI.